

23. 05. 2022

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Krajský soud v Ostravě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 111326 / 2022 Ev. číslo: c0f5a860-c052-429f-a530-4ac4cde9741f
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 1041521916
 Věc: Doplnění odvolání žalobce a) - OKD x Citibank

Odesílatel:

ID schránky: mcbpt3u Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Dušan Dvořák - Dvořák Dušan, JUDr., advokát Adresa: Hlinky 505/118, 60300 Brno, CZ

Dodáno do DS dne: 20.05.2022 17:26:01 Odesláno do DS dne: 20.05.2022 17:26:01
 Č.j. příjemce: 32ICm 3260/2016 Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: 32ICm 3260/2016 Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
 Sériové číslo certifikátu: 0158a72e Platnost: 21.02.2022 - 13.03.2023
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 20.05.2022 17:26:01)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 20.05.2022 14:42:27
 Datum a čas autom. ověření: 20.05.2022 17:31:05

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		PRIPO_220519_OKD_C19_doplneni_odvolani.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 20.05.2022 17:31:05 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

AUTEM
OSTRAVA

VRCHNÍ SOUD V OLOMOUCI
 podatelna
 31-05-2022
 Č.j.: 11 PŘ.: 11

Soud: KS Ostrava
 Dostlo: 31.05.2022 10:26
 Počet stran/příloh: 1/
 Počet stejnopisů:

DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář
zapsaná v obchodním rejstříku
Krajského soudu v Brně,
oddíl C, vložka 77238
IČO: 29315883

office Brno:
Hlinky 505/118, 603 00 Brno
office Praha:
Klimentská 1216/46, 110 00 Praha
tel.: +420 543 216 742
e-mail: info@drvlegal.cz
www.drvlegal.cz

Vrchnímu soudu v Olomouci

prostřednictvím

Krajského soudu v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava 1

Ke sp. zn. 32 ICm 3260/2016 (C19) (sp. zn. KS Ostrava)
13 VSOL 133/2020 (sp. zn. VS Olomouc)
KSOS 25 INS 10525/2016

V Brně dne 20. 5. 2022

Naše značka OKD19/Dim

Žalobce a): Ing. Lee Louda, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále jen „žalobce“ či „insolvenční správce“)

Právně zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování **DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář**, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Žalobce b): **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále jen „Dlužník“ nebo „OKD“)

Žalovaný č. 1: **Citibank N.A., London Branch**, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018 (dále též „Citibank“)

Žalovaný č. 2: **New World Resources N. V.**, založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem 34239108 a registrována jako zahraniční společnost v britském obchodním rejstříku s britským číslem založení BR016952 a se sídlem na adrese 115 Park Street, Londýn, W1K 7AP, Velká Británie (dále jen „NWR NV“)

Žalovaný č. 3: **NWR Holdings B. V.**, založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem: 61294179, s registrovaným sídlem Herengracht 448, 1017 CA, Amsterdam, Nizozemské království (dále jen „NWR BV“)

Doplnění odvolání žalobce a)
proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě
ze dne 22. 9. 2021, č.j. 32 ICm 3260/2016-
1964

Zasláno datovou schránkou

I.

Úvod

1. Krajský soud v Ostravě rozhodl rozsudkem ze dne 22. 9. 2021, č. j. 32 ICM 3260/2016-1964, který byl žalobci doručen dne 7. 12. 2021, tak, že ve výrocích I. – III. zamítl návrhy žalobce a), aby soud určil, že Smlouvy (jak jsou blíže specifikovány v odvolání podaném žalobcem a) proti předmětnému rozsudku) jsou neúčinné, ve výroku IV. určil, že pohledávka ve výši 9.530.033.808,71 Kč přihlášená přihláškou P33-1 je po právu co do pravosti a výše, ve výroku V. určil, že pohledávka ve výši 621.273.214,79 Kč přihlášená přihláškou P100-1 je po právu co do pravosti a výše, a ve výrocích VI. – XI. rozhodl o nákladech řízení ve vztahu k jednotlivým účastníkům, přičemž žalobce a) (žalobce a)) se týkají výroky VI., VII., VIII., IX. a XI. (dále jen „**Rozsudek II**“).
2. Proti Rozsudku II podal žalobce a) odvolání datované ke dni 21. 12. 2021 a kterým žalobce a) napadl předmětný Rozsudek II v celém jeho rozsahu (dále jen „**Odvolání**“), přičemž jednotlivé odvolací důvody žalobce a) vymezil v části I. odst. 2, bodech 2.1 až 2.6 Odvolání.
3. S ohledem na rozsáhlost Rozsudku II (218 stran) a absenci přepisů záznamů z jednání konaných u Krajského soudu v Ostravě ve dnech 13. a 14. 9. 2021, které byly žalobci doručeny až v čase plynutí odvolací lhůty proti Rozsudku II, tímto žalobce a) v návaznosti na část I. odst. 4 Odvolání doplňuje předmětné Odvolání o podrobnější skutečnosti a argumentaci, prokazující a blíže rozvádějící jím doposud uvedená tvrzení (tento přípis dále jen jako „**Přípis**“).
4. Veškeré zkratky, pojmenování či skutečnosti, jež nejsou vymezeny či definovány v rámci tohoto Přípisu, mají význam, který jim byl udělen v textu Odvolání.
5. Jak uvedl žalobce a) již v rámci svého odvolání (srov. část IV., body 30 až 37 Odvolání), předmětem řízení před soudem prvního stupně byla po zrušení Rozsudku I usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 10. 2020, č.j. VSOL 133/2020-1709 (dále jen „**Usnesení VS**“) toliko otázka přiměřenosti (ekvivalentnosti) (proti)plnění poskytnutého Dlužníkovi žalovaným č. 2 a žalovaným č. 3 za převzetí ručení za dluhy ze Smluv, ohledně které **dospěl soud prvního stupně k závěru, že protiplnění poskytnuté Dlužníkovi bylo přiměřené, přičemž tento závěr postavil zejména na posudku společnosti APOGEO**. Již z Odvolání žalobce a) je zjevné, že **závěry znalce APOGEO v tomto řízení vůbec nemohou obstát, jelikož znalecký posudek APOGEO obsahuje množství hrubých chyb, zkreslení a pochybení, která v mnohem popírají i samotnou logiku věci, stejně jako skutečnosti již prokázané v tomto řízení a svědčí o zjevné nepřiléhavosti znaleckého posudku APOGEO na toto řízení. Jakož i nepřiléhavost ke klíčové otázce tohoto řízení, a sice přiměřenosti protiplnění poskytnutého Dlužníkovi žalovaným č. 2 a žalovaným č. 3 za převzetí ručení za dluhy ze Smluv**.
6. Tento Přípis tedy směřuje k doplnění Odvolání, a to jeho části IV., jež se týká právě znaleckého posudku APOGEO a výsledku pracovníků APOGEO, jelikož v rámci tohoto řízení došlo před prvostupňovým soudem ke mnoha procesním pochybením a jichž se dotýkají jednotlivé odvolací důvody, jež jsou vyjmenovány níže. V důsledku těchto chyb je zřejmé, že nejhledě nyní k vadám samotného znaleckého posudku APOGEO, že **důkaz tímto znaleckým posudkem nebyl proveden zákonným způsobem**.
7. S ohledem výše uvedené, tedy že tento Přípis má doplnit zejména skutečnosti uvedené v části IV. Odvolání, si žalobce a) dovoluje shrnout odvolací důvody, které spatřuje jako klíčální pro účely tohoto Přípisu, a to zejména, že:
 - ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 odst. b) OSŘ **soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny zákonné předpoklady, neboť například:**
 - soud prvního stupně při posouzení přiměřenosti protiplnění Dlužníka za poskytnutí ručení za závazky ze Smluv nepřihlédl k žalobcem a) tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, zejména nepřihlédl k námitkám žalobce a) co do nesprávných zjištění a závěrů společnosti APOGEO obsažených ve znaleckém posudku č. 1627-60/2019 společnosti APOGEO, dále nepřihlédl ke Stanovisku BDO ZNALEX, s.r.o. (původně pod obchodní firmou Moore Stephens ZNALEX s.r.o.) č. 54/2019 ke znaleckému posudku č. 1627-60/2019 společnosti APOGEO a nepřihlédl ani Znaleckému posudku č. 1/2019, vyhotoveného doc. Bradou a naopak, Rozsudek II založil na nesprávných skutkových zjištěních a závěrech společnosti APOGEO ve znaleckém posudku č. 1627-60/2019 společnosti APOGEO;

→ viz část IV. Odvolání – Znalecký posudek APOGEO;

→ viz část II. tohoto Přípisu;

- ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 odst. c) OSŘ je řízení postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť soud prvního stupně v rámci výsledků znalce APOGEO neumožnil žalobci klást otázky za účelem prokázání nepřiléhavosti posudku APOGEO pro účely tohoto řízení a opakovaně zamítl otázky na znalce APOGEO

→ viz část IV. Odvolání – Znalecký posudek APOGEO;

→ viz část II. tohoto Přípisu;

- ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 odst. e) OSŘ soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, když uzavřel, že protiplnění za ručení, které Dlužník poskytl žalovanému č. 2 a žalovanému č. 3 bylo přiměřené, jelikož znalecký posudek APOGEO má zásadní nedostatky a po odborné stránce je zcela vadný, což dokládá i Stanovisko znalce BDO ZNALEX, s.r.o.;

→ viz část IV. Odvolání – Znalecký posudek APOGEO;

→ viz část VI. Odvolání – Přiměřenost protiplnění a aplikace § 240 InsZ;

→ viz část II. tohoto Přípisu;

- ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 odst. g) OSŘ pak Rozsudek II spočívá na nesprávném právním posouzení věci, neboť prvostupňový soud na základě provedeného dokazování v rámci Rozsudku II dospěl k závěru, že protiplnění poskytnuté Dlužníkovi žalovaným č. 2 a žalovaným č. 3 bylo přiměřené, přičemž tento závěr postavil zejména na posudku společnosti APOGEO;

→ viz část IV. Odvolání – Znalecký posudek APOGEO;

→ viz část II. tohoto Přípisu;

8. S ohledem na prokázání naplnění výše uvedených odvolacích důvodů, si žalobce a) dovoluje níže shrnout a blíže rozvést jednotlivé skutečnosti, týkající se znaleckého posudku APOGEO a výsledku pracovníků APOGEO a zejména poukázat na své jednotlivé dotazy, které byly ve vztahu ke znaleckému posudku APOGEO žalobce a) vzneseny na jednání, konaném u Krajského soudu v Ostravě dne 14. září 2021, když mnohé z těchto dotazů nebyly ze strany soudu prvního stupně vůbec připuštěny, případně byly ze strany dotázaného subjektu zcela nedostatečně, potažmo vyhýbavě zodpovězeny, aniž by soud prvního stupně jakkoliv dotazovaný subjekt vyzval k tomu, aby odpovídal přímo na vznesený dotaz, ba naopak případně doplňující dotazy m soud zamítl. V důsledku výše uvedeného došlo k několika procením pochybením ze strany soudu prvního stupně a do zásahu do procesních práv žalobce a).

II.

Výslech APOGEO a procesní pochybení soudu

9. Níže žalobce a) reaguje na přepis záznamů z jednání konaného u Krajského soudu v Ostravě dne 14. 9. 2021, upozorňuje na zjištění z výsledku pracovníků společnosti APOGEO a rozebírá jednotlivá procesní pochybení prvostupňového soudu.
- A. K otázce žalobce a) adresované znalcům Ing. Pavlu Tůmovi, Ph.D. a Ing. Petru Novákovi (dále společně jako „znalci APOGEO“, případně každý samostatně jako „znalec APOGEO“), ve vztahu k podkladovým dokumentům při vypracovávání znaleckého posudku APOGEO (viz blíže str. 30 a 31 protokolu o dalším jednání před soudem, č. j. 32 ICm 3260/2016-1862 [dále jen „Protokol“]):
10. Žalobce a) na jednání dne 14. 9. 2021 položil znalcům APOGEO otázku, zda při vypracovávání znaleckého posudku APOGEO měli znalci k dispozici podkladové dokumenty v podobě Smlouvy o úvěru ze dne 9. 9. 2014, Mezivěřitelské dohody ze 7. 10. 2014, či Smlouvy o vydání dluhopisů ze dne 7. 10. 2014, a z jakých podkladů čerpali informace o tom, co ujednalo OKD

s NWR v rámci Smluv.

11. Z výpovědi znalců APOGEO vyplynulo, že při zpracování znaleckého posudku **APOGEO nemělo žádný z výše uvedených dokumentů k dispozici** (viz „*Detailní smlouvy jsme neměli k dispozici.*“ – str. 31 Protokolu), přičemž znalci APOGEO odůvodnili tuto skutečnost tím, že se jedná o „*individuální vztahy, které jsou nějakým způsobem nastavené a my se na to máme dívat z pohledu tržního odstupu, z pohledu toho, za kolik by se to mělo nastavit a to jsme nezávisle na tom, jak si co nastavili, udělali.*“ Z výpovědi znalců APOGEO tedy de facto vyplynulo, že ohledně podstatných skutečností **vycházeli pouze ze znaleckého posudku zpracovaného doc. Bradou, aniž by sami obsahově zkoumali podkladovou dokumentaci.**
12. Na tuto odpověď navázal žalobce a) doplňující otázkou, kterou reagoval na skutečnost, že ze strany znalců APOGEO bylo konstatováno, že „*není rozhodné, co si konkrétně ujednaly ty dvě strany v ručitelském závazku.*“ Zástupce žalobce a) proto vnesl na znalce APOGEO dotaz „*jestli ve všech případech jsou rozhodné obecné tržní podmínky, a nikoliv něco konkrétního, např. hodnota nemovitosti, kterou si kupují.*“ **Tato otázka však nebyla ze strany soudu prvního stupně připuštěna s prostým odůvodněním soudkyně „z důvodu toho, že se netýká toho předmětu“.**
13. Žalobce a) má za to, že se z jeho strany jednalo o zcela legitimní dotaz, jenž měl směřovat k objasnění postupů a podkladů, kterých APOGEO při zpracování znaleckého posudku využilo. Tento znalecký posudek APOGEO obsahuje množství hrubých chyb, zkreslení a pochybení, jenž v mnohém popírají i samotnou logiku věci a skutečnosti již prokázané během řízení v této věci, protože závěry znalců APOGEO v tomto řízení zásadně nemohou obstát. Výše uvedenými dotazy směřoval zástupce žalobce a) zejména k tomu, že již samotný přístup APOGEO ke zpracování znaleckého posudku byl zcela neprofesionální, když si APOGEO neopatřilo k dispozici potřebné podkladové materiály a učinilo závěry o určitých skutečnostech pouze na základě informací uvedených ve znaleckém posudku zpracovaném doc. Bradou (srov. str. 32 Protokolu), ačkoliv právě některé jeho závěry a metody v tomto znaleckém posudku použité, byly ze strany APOGEO rozporovány. Jinými slovy: **znalci APOGEO posuzovali úvěrové smlouvy a smlouvy o ručení, které neměli k dispozici a podali o nich znalecký posudek, přestože je nikdy nečetli.**
14. Zcela klíčové je v tomto ale zjištění, že APOGEO při zpracovávání znaleckého posudku APOGEO vůbec nezajímala konkrétní smluvní ujednání stran, která jsou pro účely přiměřenosti protiplnění za ručení sjednané ve Smlouvách klíčové – z výpovědi znalců APOGEO totiž plyne, že APOGEO absolutně nezohlednilo ani vzdání se subrogačního regresu sjednaného ve Smlouvách, když společnosti APOGEO (jeho pracovníci) Smlouvy nikdy ani neviděla. K tomuto pak vedl zobecněný dotaz žalobce a) na „*hodnotu nemovitosti, kterou si kupující kupuje,*“ která nebyla soudem připuštěna. Účelem dotazu bylo zjistit konkrétní přístup společnosti APOGEO k zjišťování protiplnění za ručení Dlužníka dle Smluv, jelikož žalobce a) považuje za zcela nepřipustné vycházet při oceňování plnění dle smlouvy ze znaleckého posudku znalce, který smlouvu nikdy „*neviděl*“ a vychází tak z (vybraných) informací toliko zprostředkovaně.
15. Žalobce a) tedy nespátňuje sebemenší důvod v zamítnutí výše uvedeného dotazu a je přesvědčen, že se jedná o procesní pochybení ze strany soudu, kterým nebylo dostatečně přihlédnuto k žalobcem a) tvrzeným skutečnostem a nebyl žalobci ponechán dostatečný prostor využít svého práva klást ve věci zcela legitimní dotazy týkající se významných skutkových okolností a možnosti obdržet na ně odpověď za účelem objasnění věci. Uvedené pochybení znamená, že výslech znalců nebyl proveden zákonným způsobem.

B. K otázce žalobce a) adresované znalcům APOGEO ohledně subrogačního regresu (viz blíže str. 32 Protokolu):

16. Zástupce žalobce a) položil znalcům APOGEO dotaz, který směřoval k objasnění podstaty subrogačního regresu, za účelem zjištění před soudem, zda znalci společnosti APOGEO vůbec porozuměli problematice tohoto práva při sjednávání ručení pro stanovení přiměřené hodnoty plnění za toto poskytnuté ručení Dlužníkem [v dosavadním průběhu řízení bylo zjištěno, že zřizované ručení bylo bezregresní a Dlužník neměl právo postihu, pokud by z ručení plnil]. Ze strany soudu však tato otázka **nebyla připuštěna** s odůvodněním, že „*znalec je tu předvolán proto, že oceňovali ručení. Na znalce můžeme klást otázky jenom ty, které se týkají jeho odbornosti, nikoliv právní.*“ (srov. str. 32 Protokolu).

17. Žalobce a) se zásadně neztotožňuje s tímto tvrzením soudu, neboť právě znalci APOGEO byli ti, kdo oceňovali ručení, přičemž právě přítomnost subrogačního regresu v případě ručení, má kruciólní vliv na jeho ocenění a na případné výhody či nevýhody pro osobu, jenž ručení poskytuje a na důsledky pro ni plynoucí.
18. V návaznosti na výše uvedené tedy zástupce žalobce a) položil znalci APOGEO další otázku: „***Jak zohledňuje znalec přítomnost nebo nepřítomnost subrogačního regresu při zpracování znaleckého posudku?***“
19. Znalec společnosti APOGEO uvedl, že „subrogační regres (...) může mít vliv na cenu ručení“ ale na tuto otázku nijak neodpověděl, když jenom opět zopakoval, ***jaké metody APOGEO použila a jak postupovala. Když žalobce a) položil tuto otázku znova, aby na ni bylo odpovězeno, připuštěna nebyla, neboť dle soudu na ni znalec odpověděl*** (viz blíže str. 32 a 33 Protokolu).
20. Otázka žalobce a) byla přitom dle přesvědčení žalobce a) položena zcela jasně a srozumitelně, za účelem zjištění, jak znalci APOGEO obecně zohledňují při oceňování ručení přítomnost potažmo nepřítomnost subrogačního regresu a zda a v jaké míře má tato skutečnost vliv na ocenění ručení. Ze strany APOGEO bylo ve vztahu k tomuto dotazu zcela obecně konstatováno pouze to, že tato skutečnost může mít vliv na výši ceny ručení, ve zbytku byla odpověď APOGEO vyhýbavá a nesměřovala k zodpovězení položené otázky. ***Tímto prohlášením APOGEO tedy nebyla nikterak poskytnuta odpověď na výše uvedené dotazy. S reakcí soudu, že „Zástupce znaleckého ústavu Vám odpověděl. Řekl, jaké použili metody, a odpověděl Vám na tuto otázku.“, se žalobce a) zásadně neztotožňuje, neboť jeho dotaz nesměřoval na použité metody, nýbrž na vliv přítomnosti/nepřítomnosti subrogačního regresu na cenu ručení.*** Žalobce a) tedy nevidí sebemenší důvod k nepřipuštění této otázky ze strany soudu, přičemž takový postup považuje za procesní pochybení soudu, kterým bylo žalobci bráněno v možnosti dostatečně objasnit veškeré skutkové okolnosti případu a poukázat na zásadní chyby ze strany APOGEO a znaleckého posudku APOGEO. Nepřipuštění této relevantní otázky znamená, že výslech znalců nebyl proveden zákonným způsobem.
21. Je přitom zcela logické a jasné, že ***přítomnost subrogačního regresu má na ocenění ručení zásadní vliv*** a pokud je možnost subrogačního regresu ručitele vyloučena, musí ***nutně*** být tato skutečnost znalcem ve znaleckém posudku zohledněna, jinak je znalecký posudek pro účely posouzení přiměřenosti protiplnění za Dlužníkovu ručení ze Smluv založený na tomto srovnání ***zcela nepoužitelný a bezpředmětný***. Každý znalec tedy logicky musí při zpracování svého znaleckého posudku tuto skutečnost reflektovat, přičemž nelze pomlčet ani zásadní fakt, že ***odměna za ručení bez subrogačního regresu musí být několikanásobně vyšší*** oproti odměně za ručení s možností subrogačního regresu. Tyto skutečnosti však APOGEO při zpracování svého znaleckého posudku, na rozdíl od doc. Brady, nikterak nezohlednilo.

C. K otázce žalobce a), proč APOGEO vycházelo při zpracování znaleckého posudku z dat po rozhodném datu (viz blíže str. 34 Protokolu)

22. Ve vztahu k objasnění skutečností týkajících se rozhodného data, se kterým APOGEO při zpracování svého znaleckého posudku pracovalo, byl žalobcem a) vznesen následující dotaz: „***Jako předpoklad č. 7 na straně 9 Vašeho znaleckého posudku uvádíte, že „zohledníte všechny nám známé skutečnosti nejpozději k rozhodnému datu.“ Proč tak vycházíte v posudku i z událostí a informací, které byly známy až po rozhodném datu?***“ (...) „***Na straně 10. posudku konstatuje, že pro hodnocení bonity skupiny NWR v důsledku ukončení restrukturalizace vycházíte z konsolidované účetní závěrky k 31. 12. 2014, bod 9 na straně 10. Proč jste nevyšli z účetní závěrky k 30. 6. 2014, kterou uvádíte mezi podklady na straně 14. v bodě 1.6.1 posudku? Rozhodný den nastal 9. 9. a 7. 10. 2014, blíže tedy k závěrkovému datu, jak ta závěrka z 30. 6. 2014, která nastala před rozhodným datem. Prosím o vysvětlení.***“
23. Společnost APOGEO stanovuje ve svém posudku jako rozhodný den (až) den 7. 10. 2014 (správně ale mělo být rozhodné datum v souvislosti s SSN stanoveno na 9. 9. 2014, protože dne 9. 9. 2014 byla SSN uzavřena). Žalobce a) připomíná, že Ústavní soud (sp. zn. III. ÚS 647/15) uvádí, že uznávaná ***zásada komplexnosti*** znaleckého posudku vyžaduje ***hodnocení jen toho, co je známo (s výhledem do budoucnosti) k datu, které bylo pro znalecký posudek rozhodné***. Je základní metodologickou chybou, pokud znalec používá cenotvorné informace po datu ocenění. Zde žalobce a) upozorňuje, že když položil znalci při výslechu otázku, proč vycházel z dat po rozhodném datu, načež znalec APOGEO konstatoval, že znalec má dle něj „vycházet

z informací *nejbližších rozhodnému datu*“ nebo *„dat po rozhodném datu“*. Společnost APOGEO tedy obecně zpochybňuje přístup ke své znalecké práci, když ignoruje tato základní pravidla při zpracovávání znaleckého posudku.

24. Žalobce a) svým dotazem cílil především na skutečnost, že rozhodné datum bylo 9. 9. a 7. 10. 2014, přičemž následně došlo k načerpání finančních prostředků na straně NWR, a tím i k ponížení dluhu, přičemž právě tuto skutečnost zachycuje konsolidovaná účetní závěrka k 31. 12. 2014, která již reflektuje nižší míru zadluženosti NWR v důsledku výše uvedeného. Žalobce a) tedy má za to, že znalci měli vycházet z konsolidované účetní závěrky k 30. 6. 2014, která byla blíže rozhodnému dni a která byla rovněž uvedena ve znaleckém posudku APOGEO jako podklad (viz str. 14, bod 1.6.1 znaleckého posudku APOGEO), a to zejména i s ohledem na uvedenou judikaturu Ústavního soudu, že je nutné vycházet ze stavu k rozhodným datům. **Dotaz žalobce a) tedy směřoval zejména k zodpovězení toho, „jak byly izolovány účinky té Restrukturalizace, abychom se z té závěrky k 31. 12. dostali do stavu, který byl k 9. 9. a 7. 10.“** (srov. str. 35 Protokolu). **Znalec totiž měl správně oceňovat NWR k datu před restrukturalizací (kdy Dlužník poskytoval ručení), nikoliv po ní!** Součástí (Neformální) restrukturalizace byl zánik starých dluhopisů a vznik emise nových Dluhopisů a poskytnutí úvěru na základě Smluv, tj. **součástí restrukturalizace bylo právě ručení Dlužníka** poskytovaného žalovanému č. 2 a 3 a bez tohoto ručení by žádná restrukturalizace nebyla! **Jakýkoliv údaj po restrukturalizaci je tudíž irelevantní a nesmí být vzít v úvahu.**
25. Na výše uvedený dotaz poskytl znalec APOGEO následující odpověď: *„(...) jsme vycházeli z dat, je tam několik metod, je tam metoda nezávislá úplně z trhu bankovních záruk (...) je tam nezávislý rating Moody's. Zároveň tam máme vlastní náhled na rating a za nás rozhodně jsme využili vyčerpávající počet metod a víc k tomu nemám co říct.“* Ta však ani zdaleka nesměřuje k zodpovězení dotazu žalobce a) a opět odbočuje od merita dotazu a hovoří o metodách a o ratingu namísto toho, aby znalec poskytl přímou odpověď na to, jak byla předmětná účetní závěrka upravena, aby reflektovala stav k rozhodnému dni, nikoliv události, jež nastaly později.
26. Ačkoliv bylo ze strany žalobce a) namítáno, že odpovědi znalce APOGEO, byť jsou dlouhé, tak absolutně nesměřují k zodpovězení položených dotazů, **bylo ze strany soudu konstatováno, že znalec na otázku odpověděl**, přičemž byl žalobce a) následně vyzván k tomu, aby přešel na další dotaz. Žalobce a) si dovoluje upozornit, že z průběhu jednání bylo zcela očividné, že se dotazovaný subjekt vyhýbá přímým odpovědím na jednoznačně formulované dotazy, přičemž ze strany soudu byla tato skutečnost zcela ignorována a výsledek byl nikoli v jednotlivostech, ale celkově veden nezákonným způsobem. Žalobce a) se tedy domnívá, že procesní postup soudu při tomto jednání byl zcela nesprávný, neboť namísto toho, aby dotazovaný subjekt napomenul, případně navedl k tomu, aby jeho odpovědi směřovaly přímo k zodpovězení položeného dotazu, nikoliv k obecnému a vyhýbavčímu výkladu, opakovaně zamítl jakékoliv další doplňující dotazy ze strany žalobce a). Žalobce a) si dovoluje poukázat na skutečnost, že tímto postupem soudu byla de facto minimalizována míra možnosti objasnění veškerých skutkových okolností, které jsou pro rozhodnutí v dané věci klíčové; výsledek znalců byl nejen nezákonný, ale i z hlediska sledovaného účelu neproduktivní (což je logické u výsledku, kde nelze klást relevantní a z mezí zákona nevybočující dotazy). Pokud má soud za to, že se žalobce a) svými dotazy opakuje a dotazuje se opakovaně na ty samé skutečnosti, měl dle přesvědčení žalobce a) dotazovaný subjekt (znalce APOGEO) poučit, potažmo vyzvat a následně dohlédnout na to, aby poskytoval jasné a srozumitelné odpovědi, které směřují k zodpovězení položeného dotazu, nikoliv dlouhé elaboráty, které nesměřují k jádru dotazu, nýbrž zcela očividně reflektují snahu dotazovaného subjektu neposkytnout přímou a jasnou odpověď.
- D. K otázce žalobce a), týkající se zvoleného ratingu při zpracování znaleckého posudku APOGEO.** (viz blíže str. 37 an. Protokolu).
27. V návaznosti na výše uvedené dotazy, vztahující se k rozhodnému datu, pak žalobce a) vznesl na znalce APOGEO otázky, směřující na použitý rating – viz např.: ***„Na základě čeho jste užili u SNN 2014 rating CAA3, když byl stanoven až po uzavření ručení, tedy po rozhodném dni?“***
28. Z znalec APOGEO v odpovědi uvedl, že *„to rozhodné datum není porušení, pokud máme informace, které zpřesňují tu situaci k rozhodnému datu. Navíc tyhle dopady, jak říkám jsou minimální z hlediska potom ceny ručení.“*

29. Dotaz žalobce a) na tuto skutečnost směřoval zejména k tomu, že znalecký posudek APOGEO obsahuje na str. 89 tvrzení, že agentura Moody's dne 9. 10. 2014 v důsledku úspěšného dokončení restrukturalizace zvýšila rating NWR z Ca na Caa3. **Cílem tohoto dotazu bylo zjistit, na základě čeho byl znaleci APOGEO užit u SSFC tento rating, když byl stanoven až po uzavření ručení a až po rozhodném dni, a současně, zda takový postup považuje APOGEO za řádný, neboť žalobce a) je s ohledem na svá výše uvedená tvrzení, opírající se o judikaturu Ústavního soudu, přesvědčen a tvrdí, že takový postup je neospravedlnitelný, neboť je zcela v rozporu se zásadou komplexnosti a jedná se o metodologickou chybu ze strany znalce.**
30. Jak žalobce a) uvedl již ve svém Odvolání, rating Caa3 byl stanoven **po Neformální restrukturalizaci skupiny NWR**, přičemž součástí restrukturalizace byl zánik starých dluhopisů a vznik emise nových Dluhopisů a poskytnutí úvěru na základě Smluv, tj. **součástí restrukturalizace bylo právě ručení Dlužníka** poskytovaného žalovanému č. 2 a 3 a bez tohoto ručení by žádná restrukturalizace nebyla! Žalobce a) opět připomíná, že jakýkoliv rating po restrukturalizaci je tudíž irelevantní. **Z povahy věci nelze vycházet z dat ovlivněných ručením Dlužníka, když předmětem ocenění znalce v tomto řízení je právě toto ručení!** S výše uvedeným tvrzením APOGEO se tedy nelze ztotožnit.
31. K této problematice pak blíže v část J tohoto Přípisu.
- E. K otázce žalobce a), týkající se tvrzení uvedeného na str. 36 znaleckého posudku APOGEO, že „čím vyšší půjčka a doba splatnosti je sjednána, tím nižší úroková sazba je placena“, která vychází z webových stránek poskytovatelů úvěrů, jmenovitě společnosti Cofidis. (viz blíže str. 38 an. Protokolu).**
32. Znalec APOGEO byl dotázán, proč při zpracování znaleckých závěrů vycházeli z marketingových stránek poskytování úvěru, jako Cofidis, načež odpověděl, že „*chtěli jsme říct ten princip, že čím větší je ta částka, tím ta sazba obecně klesá. Je to standard.*“ Následně byl znalec dotázán, zda APOGEO prověřovalo i další podmínky společnosti Cofidis pro zajištění nebo doložení příjmů u úvěrů, přičemž z jeho odpovědi vyplynulo, že „*za nás (APOGEO) to není potřeba. Tady to nemá zásadní vliv. (...) Takže vůbec to s tím nesouvisí a my jsme s tím dále nepracovali z hlediska toho ocenění.*“
33. Následně byl ve vztahu k výše citovanému pravidlu ohledně výše úrokových sazeb vznesen ze strany žalobce a) doplňující dotaz („*Můžete Cofidis a časovou řadu dat brát za příléhavé příklady?*“), který však již ze strany soudu prvního stupně nebyl připuštěn, neboť jej soud považoval za „subjektivní“. Žalobce a) si neví vědom toho, že by subjektivnost otázky byla její vadou, pokud se jednalo o přeházení a byla myšlena „návodnost“ (sugestivnost), pak ani tu nelze v tomto dotazu nalézt.
34. Žalobce a) posléze konfrontoval znalce APOGEO dalšími dotazy (srov. blíže str. 40 Protokolu) ve vztahu k úrokovým sazbám a výše uvedenému pravidlu, na které se APOGEO ve svém znaleckém posudku odvolávalo, přičemž vznesl dotaz, **kterým se zejména dožadoval objasnění toho, že pokud dle APOGEO platí výše uvedené tvrzení, že čím vyšší úvěr, tím nižší úroková sazba, proč je tedy objem emise NWR Plc (jak vyplývá z výroční zprávy NWR Plc za rok 2013) ve výši 475 mio EUR i 25 mio EUR za rok 2013 úročen stejnou sazbou, načež znalec odpověděl, že „specifika neřeší“.** Když se však žalobce a) následně dotázal, **proč tedy, pokud by výše citované pravidlo bylo standardem, jak tvrdí znalec APOGEO, je cena ručení u SSFC (0,034%) o řád nižší než u SSN (1,038% p.a), konkrétně je 30,529x nižší,** nebyl ke zodpovězení této zcela zásadní skutečnosti, schopné vyvrátit správnost postupu a tvrzení užitých v rámci znaleckého posudku APOGEO, ze strany soudu prvního stupně udělen prostor, **neboť tato otázka nebyla jako „sugestivní“ soudem připuštěna.** To vše navzdory tomu, že dotaz žalobce a) žádnou odpověď nepodsouval (nebyl návodný).
35. V rámci výsledku se tak žalobce a) snažil zjistit, na základě jakých skutečností dovodila společnost APOGEO znalecký závěr, že „*čím vyšší půjčka a doba splatnosti je sjednána, tím nižší úroková sazba je placena*“. Výše uvedené tedy nebylo ze strany APOGEO nikterak objasněno a nebyl k tomu udělen prostor ani během jednání před soudem prvního stupně. Z výše uvedených skutečností naopak vyplývá, že v tomto případě platilo zcela opačné pravidlo, než pravidlo APOGEO založené na „fundamentální ekonomické logice“. Žalobce a) má za to, že soud prvního stupně postupoval v rozporu se zákonem, když tento dotaz žalobce a) nepřipustil.

- F. K otázkám žalobce a) ve vztahu ke kalkulaci likvidační hodnoty společnosti (viz blíže str. 40 an. Protokolu)**
36. V souvislosti s určením likvidační hodnoty společnosti byla ze strany žalobce a) vznesena řada otázek, z nichž některé byly ze strany APOGEO zodpovězeny zcela obecně a vyhýbavě a jiné byly soudem prvního stupně opět zamítnuty, **v důsledku čehož nebyly nikterak objasněny zcela excesivní výsledky přecenění majetku, ke kterým APOGEO ve svém znaleckém posudku dospělo. Soud prvního stupně nejenže tuto skutečnost ignoroval, ale navíc svým postupem učinil závěry znaleckého posudku APOGEO zcela nepřezkoumatelnými, když znalece APOGEO nikterak nevedl k tomu, aby odpovídal na dotazy přímo, nkoliv způsobem, kterým zodpovídá vše možné, vyjma samotného dotazu. Nad to soud prvního stupně svým přístupem pochybil, když jakoukoliv bližší snahu žalobce a) na získání odpovědi k tomuto tématu znemožnil, neboť jednotlivé zcela legitimní otázky žalobce a) nepřipustil.** S ohledem na značné množství otázek položených ve vztahu k tomuto tématu, si žalobce a) dovoluje uvést níže některé z nich a současně nastínit, proč byly právě tyto otázky důležité a proč má za to, že soud prvního stupně pochybil, když jejich položení a zodpovězení nepřipustil.
37. K dotazu žalobce a), zda „*Při určení likvidační hodnoty NWR NV vycházíte (pozn. APOGEO) z konsolidovaných účetních výkazů, tedy z výkazů za celou skupinu?*“, znalec odvětil, že využívají „*konsolidovaných výkazů za konsolidaci na úrovni OKD skupiny, nikoliv NWR. Díváme se na to z pozice, že v podstatě skupina OKD de facto tvoří NWR.*“ Doplňující dotaz „*Která společnost sestavila výkazy, které jste použili?*“ však nebyl ze strany soudu prvního stupně připuštěn, a to i přesto, že byl opětovně vznesen v takovém znění, které navrhoval v rámci své námítky sám zástupce žalovaného 2. Poté co žalobce a) poukázal na rozpor dřívějšího prohlášení znalce APOGEO, ten opravil své tvrzení tak, že „*Samozřejmě používali jsme výkazy NWR.*“
38. Následovně z výpovědi znalce APOGEO vyplynulo, že v konsolidačním celku bylo zahrnuto rovněž OKD, avšak dotaz ohledně toho, kolik ze společností, které byly zahrnuty do toho ratingu, mělo záporný vlastní kapitál, již připuštěna ze strany soudu prvního stupně nebyl, a to bez uvedení jakéhokoliv důvodu a i přesto, že se vztahoval přímo ke skutečnostem uvedeným v tabulce obsažené na straně 45 posudku APOGEO. Smyslem a účelem těchto dotazů bylo prokázat, že společnost APOGEO postupovala špatně, když vycházela z dat celé skupiny NWR a v podstatě využívala skutečnosti, že Dlužník, jenž tvořil (tvoří) součást skupiny NWR, byla „*zdravější*“ společnost než žalovaný č. 2 nebo žalovaný č. 3. K otázkám týkajícím se ratingu pak blíže viz části D, I a J tohoto Přípisu.
39. **Otázky ve vztahu k oceňování nemovitostí:** Vůči znalci APOGEO byl vznesen dotaz, „*na základě čeho jste provedli přecenění hodnoty nemovitostí o 300 milionů euro?*“ (viz strana č. 72, 73 a 79 znaleckého posudku APOGEO) a rovněž „*Jaké jsou zkušenosti znaleckého ústavu APOGEO Esteem s oceňováním důlních děl?*“. Tyto otázky byly ze strany znalce APOGEO určitým způsobem zodpovězeny a vyplynulo z nich, že dle APOGEO uvedla, že „*každý znalec ví, že účetní hodnoty jsou úplně irrelevantní*“ a „*účetní hodnoty jsou zkresleny*“ (srov. str. 43 a 44 Protokolu). Doplňující dotazy ohledně přecenění majetku však ze strany soudu prvního stupně nebyly připuštěny, neboť dle soudu prvního stupně „*znalec vysvětlil, jak k přecenění došlo*“. Zejména se jednalo například následující otázky zda „*vykonal znalecký ústav prohlídku tohoto majetku?*“, případně též dotaz „*V majetku které společnosti byl tento Vámi přeceňovaný nemovitý majetek?*“.
40. Cílem a smyslem těchto dotazů bylo zjistit, jak APOGEO k takovému výsledku přecenění dospěla, neboť svým postupem APOGEO razantně zvýšila hodnotu majetku **bez toho, aniž by jedinou složku dlouhodobého majetku vůbec obhlédla, přičemž nedošlo k jakémukoliv vysvětlení těchto závěrů a nevídaných excesů ze strany APOGEO před soudem, neboť veškeré dotazy byly ze strany znalce APOGEO zodpovězeny takovým způsobem, že z nich nebyla obsažena odpověď na dotaz, případně nebyly takové dotazy ze strany soudu prvního stupně připuštěny v rozporu se zákonem.**
41. **Otázky ve vztahu k oceňování strojů a zařízení** (viz blíže str. 73 znaleckého posudku APOGEO): Ohledně ocenění strojů a zařízení byl postup soudu prvního stupně i postup odpovídání znalce obdobný, jako u dotazů týkajících se přecenění nemovitostí. Znalec APOGEO byl ohledně přecenění strojů a zařízení dotázán následovně „*Na základě čeho, jste přecenili stroje a zařízení z této účetní netto hodnoty, na tu Vámi přeceněnou hodnotu na ten osminásobek?*“, když na tuto otázku odvětil „*(...) je to úplně stejné jako u těch pozemků a staveb. (...) netto hodnoty nemají vůbec žádný význam a jediné, o čem se můžeme tak bavit z účetnictví, jestli vůbec, tak jsou to ty*

brutto hodnoty. (...) Podstatné je, na kolik jsme to přecenili, to je ta výsledná hodnota, ale vůbec se to nedá vztahovat k té účetní hodnotě netto, protože ta je zatížena těmi účetními technikami a způsobem odepisování apod.“ (srov. str. 47 Protokolu).

42. V návaznosti na výše uvedené byly pak žalobce a) m vneseny další otázky - „**Prohlédli jste onen majetek stroje a zařízení?**“ a „**Před přeceněním jste nějak ověřili použitelnost těch zařízení u jiných provozovatelů?**“ (srov. str. 47 a 48 Protokolu). Tyto otázky však nebyly ze strany soudu prvního stupně připsány z důvodu údajné „nadbytečnosti“. Účel těchto dotazů byl však stejný, jako v případě přecenění nemovitostí, tedy objasnit, jakým způsobem se APOGEO dobral zcela excesivních výsledků uvedených ve svém znaleckém posudku (zda viděli stroje, které přecenili na osminásobek účetní hodnoty).
43. **Otázky ve vztahu k oceňování mimobilančních položek, zejména ochranných známek** (viz blíže str. 77 znaleckého posudku APOGEO): Znalec APOGEO byl dotázán, zda byly přeceněny i ochranné známky, které ve znaleckém posudku APOGEO uvádí a které byly přeceněny z hodnoty nula euro na 230 milionů euro, přičemž byl dotázán zejména na důvody tohoto přecenění a postup, jakým APOGEO dospělo k té hodnotě 230 milionů euro u ochranných známek. Z odpovědi znalce APOGEO vyplynulo, že „přeceňovali hodnotu nehmotných aktiv jako celku, včetně dodavatelských a odběratelských kontaktů apod., (...) Takže bavíme se o souboru veškerých nehmotných aktiv, které můžeme u předmětu ocenění identifikovat a monetizovat.“ (srov. str. 50 Protokolu). Následný dotaz, zda znalec APOGEO zná z České republiky příklad některé ochranné známky, která by byla zpeněžena za miliardové hodnoty, však ze strany soudu nebyl připsán s odůvodněním, že nesměřuje ke zpracovanému posudku.
44. Žalobce a) považuje opět nepřipustění jakýchkoliv dalších dotazů na toto téma za zcela iracionální, neboť tímto nebyl dán prostor k objasnění absolutně monstrózních chyb, kterých se APOGEO při zpracovávání znaleckého posudku dopustila, kdy např., jak bylo uvedeno již výše, v kapitole 6.3.3. posudku APOGEO přecenila mimobilanční položky žalované č. 2 z 0,- EUR na 230.062.000,- EUR (srov. str. 77 posudku APOGEO). Jak žalobce a) uvedl již v rámci svého Odvolání, tyto mimobilanční položky zahrnují 10 ochranných známek (a jakési „zákaznické a dodavatelské kontakty“). Posudek APOGEO je v tomto směru zcela nepřezkoumatelný, neboť nebylo nikterak odůvodněno, na základě čeho se APOGEO domnívá, že bezcenné ochranné známky mají hodnotu přes 6 miliard Kč, přičemž 7 z nich je zaregistrovaných toliko pod českým Úřadem průmyslového vlastnictví (jejich „teritoriální“ hodnota je tudíž značně omezena – logicky pouze na území ČR), a navíc těchto 7 ochranných známek je ve vlastnictví Dlužníka. Tato skutečnost tedy potvrzuje argumenty uvedené žalobcem a) v Odvolání, tedy že společnost APOGEO hodnotí rating koncernu NWR, nikoliv žalovaného č. 2, tudíž výpočty jsou pro určení hodnoty protiplnění poskytovaného Dlužníkovi irelevantní.
45. **Otázky k nákladům likvidace:** V rámci jednání před soudem prvního stupně se žalobce a) snažil rovněž domoci odůvodnění závěrů znaleckého posudku ohledně nákladů likvidace společnosti OKD (viz blíže str. 85, tabulka 50 znaleckého posudku APOGEO), když zejména vnesl dotaz „**Jak byly zohledněny náklady technické likvidace dolů?**“ (srov. str. 55 Protokolu). Na tuto otázku bylo znalcem APOGEO opět zodpovězena zcela obecně, když prohlásil následující:
- „(...) my jsme ty náklady zohlednili dost specifickým způsobem, je to všechno řádně v tom znaleckém posudku popsáno. My jsme kalkulovali s plnými rezervami z účetnictví. (...) rezervy z našich zkušeností bývají kolikrát nižší, než je ta realita, nicméně zároveň, když se podíváme do vyčleněných položek peněz na aktivech, tak ty jsou zase výrazně nižší než ty rezervy a my jsme nezohlednili na aktivech vůbec práva na těžbu cca 160 tun uhlí v Polsku. Takže když si to vezmeme jakoby z výsledku, nebo aktiva versus pasiva, vždy je to, nebo aktiva versus závazky, tak vždycky jde o ten výsledek. Tak ta naše hodnota je striktně konzervativní, strašně moc.“
46. **Následující doplňující dotazy žalobce a):** „**Jak byli zohledněny náklady sanace, rekultivace a náhrady důlních škod?**“, „**Jak byli zohledněny v celkových nákladech likvidace společnosti náklady konzervačního režimu, sociálního programu, náhrady důlních škod, náklady sanace a náklady rekultivace?**“, „**Byli zohledněny nějaké typové náklady likvidace?**“ (...) „**Například, že musíte dál čerpat důlní vody, dál odvětrávat důlní plyn, aby se tam nehromadil metan.**“, **však již zodpovězeny nebyly, neboť znalec APOGEO uvedl „Já jsem na to odpověděl. Nevím co na to víc říci.“** (srov. str. 56 Protokolu), přičemž poté byla zástupcem žalované 3 vnesena námitka, že se jedná o obstrukční otázky, načež nebyly soudem prvního stupně připsány. S tvrzením znalce se však nelze ztotožnit, neboť z Protokolu je patrné, že tyto otázky nebyly přímo zodpovězeny. Výše uvedené konkrétní dotazy cílily zejména na objasnění toho, zda APOGEO reflektovalo při

zpracování znaleckého posudku skutečnost, že OKD je dlužní společností a stěží tak může v rámci likvidace například odprodat vzduchotechniku nebo čerpadla, či jiné obdobné vybavení a hromadit tak dlužní plyn a /nebo dlužní vody ve slojích. Současně tímto chtěl žalobce a) poukázat na to, že společnost APOGEO v rámci svého znaleckého posudku nepočítala se žádnými (ani typovými, tj. dlužními) náklady likvidace, jaké vznikají u dlužních společností, jako jsou např. náklady konzervačního režimu, náklady technické likvidace dolů, náklady náhrady dlužních škod nebo náklady sanace a rekultivace [viz blíže bod č. 72 Odvolání žalobce a)]. Znalci APOGEO pojali likvidační hodnotu tak, že Dlužník pouze prodá svůj majetek/aktiva (v nesmyslně přeceněných sumách) a nebude mít s likvidací žádné náklady.

47. **Přecenění majetku NWR (potažmo zcela absurdně majetku Dlužníka) společností APOGEO je tak zcela nepřezkoumatelné a nebylo objasněno ani v rámci výsledku znaleců APOGEO. Přeceněná hodnota majetku (celé přecenění o 846.987.000 EUR) pak jak APOGEO potvrdilo, vstupuje do hodnoty výpočtu likvidační hodnoty žalované č. 2 (NWR NV), na základě čehož společnost APOGEO počítala bonitu (rating) této společnosti (srov. str. 49, třetí odstavec od konce Protokolu).**

G. K otázce marginalizace zajištění (viz blíže str. 57 an. Protokolu)

45. Znalec APOGEO byl ze strany žalobce a) dotázán „*zda je existence nebo neexistence ručení marginální pro společnost OKD ve vztahu ke společnosti NWR NV*“, načež ten potvrdil, že ano, když konstatoval „*to tak vnímáme, to je všechno, co bych k tomu řekl*“ (...) *Je to marginální, jak je tam napsáno.*“ (srov. str. 59 Protokolu). Ačkoliv tedy znalec APOGEO potvrdil výše uvedenou skutečnost, jenž vyplývá ze znaleckého posudku APOGEO, neposkytl žádné bližší vysvětlení, kterým by zdůvodnil závěry znaleckého posudku APOGEO ohledně marginalizace ručení, ani žádný argument, kterým by vysvětlil tvrzení APOGEO ohledně toho, že posudek doc. Brady a jeho závěry jsou nesprávné.
46. Účelem tohoto dotazu bylo zejména prokázání skutečnosti, že marginalizace ručení znalcem je jednou z mnohých zásadních chyb společnosti APOGEO, když ta ve svém posudku uvádí, že zajištění/nezajištění dluhu je pro věřitele marginální otázkou, když „*společnost OKD jakožto ručitel a Společnost [žalovaná č. 2] jakožto dlužník jsou po finanční stránce velmi podobné entity*“ (viz str. 38 posudku APOGEO) a s touto premisou označuje posudek doc. Brady a jeho závěry za nesprávné.
47. Jak žalobce a) uvádí ve svém Odvolání (srov. bod č. 51 písm. b. Odvolání), je přece diametrálně odlišné, zda Dlužník ručí nebo neručí za závazky své mateřské společnosti, neboť **ručení má přímý dopad do majetku dceřiné společnosti (Dlužníka)**, resp. do jeho finanční situace. **Pokud by Dlužník neručil** za závazky své mateřské společnosti, pak by tyto mohly být uspokojeny toliko zpeněžením majetku této mateřské společnosti (i podíly na dceřiné společnosti), nevznikla by zde však povinnost Dlužníka hradit tyto závazky namísto mateřské společnosti. Zásadní rozdíl je tedy zejména v tom, že v případě absence ručení za závazky mateřské společnosti, se (výtěžkem prodeje podílu na dceřiné společnosti) změní majitel dceřiné společnosti, což však **není** pro její fungování ani zdaleka tak podstatný zásah, jako když sama dceřiná společnost je povinna ze svého majetku hradit dluhy své mateřské společnosti, navíc v takové výši, jak tomu bylo v tomto případě.

H. K otázce přirovnání ručení poskytnutého ze strany OKD k trhu bankovních záruk (viz blíže str. 60 an. Protokolu)

48. Znalci APOGEO v posudku APOGEO zcela mylně přirovnali ručení poskytnuté Dlužníkem k trhu bankovních záruk. Tento závěr je ze své povahy nesprávný. Společnost APOGEO porovnávala neporovnatelné, když ručení poskytnuté Dlužníkem se zcela odlišuje od poskytnutí záruky poskytované bankovním ústavem, když (a) Dlužník byl na základě Smluv zbaven subrogačního regresu vs. banky vystavují bankovní záruky na základě smlouvy s žadatelem o její vystavení, který se zavazuje uhradit všechny náklady banky (toto je diametrální rozdíl, na který je nutné při stanovování výše přiměřeného plnění pamatovat – banky neprovozují charitu ani nemohou podstupovat riziko, že nebudou mít žádné právo na refundaci svých nákladů), (b) Dlužníkovi za poskytnutí ručení nebylo poskytnuto žádné zajištění vs. banky si při poskytování bankovních záruk „dvakrát spočítají“ návratnost a dobytost dluhu za dlužníkem, za kterého bankovní záruku

poskytují, a vždy vyžadují poskytnutí zajištění (např. zástavní právo k nemovitosti, k pohledávkám z bank, účtů, k pohledávkám z obchodního styku, vinkulace pojistných plnění atd.) a (c) Dlužník ručil za subjekt bez majetku (žalovaný č. 2 a č. 3) se záporným vlastním kapitálem (žalovaná č. 2).

49. Ve věci přirovnání ručení poskytnutého ze strany OKD k trhu bankovních záruk vznesl žalobce a) na znalce APOGEO dotaz, zda „Poskytují české banky bankovní záruky bez zajištění“, přičemž znalec APOGEO zcela obecně odpověděl „(...) můžeme se dostat do jakýkoliv situací, ano i ne“. Když byl posléze vznesen dotaz, zda „Zkoumají banky bonitu klienta a stanovují nějaký úvěrový limit“, byl žalobce a) ze strany soudu prvního stupně vyzván, aby kladl otázky, které souvisejí konkrétně se znaleckým posudkem, nikoliv otázky obecné, přičemž následně nebyl připuštěn ani další z dotazů, zda „Pokud banka za klienta zaplatí skrze bankovní záruku, musí klient bance ty prostředky vrátit?“ s odůvodněním, že „(...) soud nemůže přezkoumávat metody“. Již na samotném jednání žalobce a) namítl, že dotaz se nikterak netýká metod, nýbrž směřuje k samotnému fungování trhu, jenž APOGEO používá ke srovnání ručení poskytnutého OKD. Byli to znalci APOGEO, kdo v posudku otevřeli téma srovnání ručení poskytnutého Dlužníkem s trhem bankovních záruk. Je logické, že se pak žalobce a) dotazuje na obsah posudku. I přes tuto skutečnost však nebyla otázka připuštěna. Ze stejného důvodu pak nebyl připuštěn ani další z dotazů, zda „Znáte nějaký produkt ve formě bankovní záruky, kdy banka nežádá vrácení peněz, ale po vyplácení bankovní záruky, uvedenou částku odepíše a spokojí se s dosud přijatými provizemi?“ [tj. nebyl připuštěn dotaz žalobce a), zda je znalci známa situace na trhu, kdy by se banka vzdala možnosti refundace plnění, kterým de facto poskytla úvěr svému klientovi na úhradu jeho dluhu skrze bankovní záruku].
50. Když byl znalec APOGEO dotázán, „V čem vidíte hlavní rozdíly mezi standardní bankovní zárukou na českém trhu a ručením, které poskytlo OKD podle Smlouvy o vydání dluhopisů ze dne 7. 10. 2014?“ dostalo se žalobci opět pouze nic nevypovídající odpovědi, že „(...) bankovní záruky z hlediska přímého porovnání, tak s ohledem na tuzemskou praxi a na informace na trhu, je to nejlepší způsob, jak přímým porovnáním udělat si názor o ceně toho ručení s tím, že jak sami v tom znaleckém posudku uvádíme, jsme toho názoru určitě, že přesnější je využívat toho ratingu a toho modelu, o kterém tam tak rozsáhlé hovoříme a o kterém jsem již hovořil na začátku.“. Ačkoliv je zcela patrné, že tímto prohlášením nebyl ani zčásti zodpovězena otázka žalobce a), byl tento vyzván k tomu, aby přistoupil k další otázce.
51. Následný dotaz žalobce a), zda znalec APOGEO zná „(...) nějaké případy, kdy česká banka dostávala bankovní záruku společnosti, která za svého klienta, který má záporný vlastní kapitál?“, nebyla opět připuštěna, neboť dle názoru soudu prvního stupně se jedná o „(...) obecné otázky nesusouvisející s tou věcí“ (srov. str. 62 Protokolu).
52. Když byl znalec APOGEO následně dotázán „Jak byly parametry jako absence elementární bonity obligačního dlužníka a absence zajištění a nemožnost regresu reflektovány ve Vašem srovnání s bankovními zárukami jakožto analogickým produktem?“, odpověděl, že „na vše odpovídal“. Když následně žalobce a) požádal soud, aby znalce poučil, že na jeho otázku neodpověděl a vyzval ho k tomu, aby na otázku odpověděl, ze strany soudu prvního stupně bylo bez dalšího sděleno pouze to, že „Znalec řekl, že už na tu otázku odpovídal“ (srov. str. 63 Protokolu). Již při prvotním pohledu na Protokol je však zřejmé, že znalec APOGEO, nikoliv pouze ve vztahu k této otázce, se vyhýbá přímé odpovědi na vznesený dotaz a jeho odpovědi, sic jsou mnohdy dlouhé a barvitě vylíčené, tak jsou zcela obecné a v mnoha případech nicneříkající, když znalec konstatuje pouhou tzv. „omáčku“ okolo, aniž by přímo a jasně zodpovídal položený dotaz.
53. Žalobce a) je tedy přesvědčen, že s výše nastíněným postupem soudu prvního stupně se nelze ztotožnit, neboť zde nebyl sebemenší důvod výše uvedené dotazy nepřipustit, když se týkaly přímo skutečností a postupů uvedených ve znaleckém posudku APOGEO. Smyslem těchto dotazů bylo zejména prokázat, že přirovnání ručení poskytnutého OKD k trhu bankovních záruk je zcela nesprávné. Znalec APOGEO porovnával neporovnatelné, neboť ručení poskytnuté OKD se zcela odlišuje od poskytnutí bankovní záruky poskytované bankovním ústavem.
54. Výše uvedené dotazy tudíž žalobce a) vůči znalci APOGEO směřoval právě zejména z toho důvodu, že v důsledku zmíněného přirovnání k trhu bankovních záruk APOGEO ve svém znaleckém posudku dospělo k ocenění ručení na 0,5 % - 3,76 %, resp. do 3,76 % p.a. z objemu zjištěného závazku. Jak však žalobce a) uvedl již v rámci svého Odvolání (srov. bod č. 40 Odvolání), zcela nepominutelným rozdílem, který APOGEO ve svém znaleckém posudku zcela

Ignoruje, je skutečnost, že v tomto konkrétním případě:

- i. **byl Dlužník na základě Smluv zbaven subrogačního regresu**, přičemž ve srovnání s trhem bankovních záruk je nutné zmínit fakt, že **banky se práva na náhradu plnění, které poskytnout při plnění z bankovní záruky nikdy nevzdávají**;
 - ii. **nebylo Dlužníkovi za poskytnutí ručení poskytnuto žádné zajištění**. Z praxe trhu bankovních záruk je však zcela zřejmé, že **banky by bankovní záruku neposkytly, aniž by si předem neověřily a nespočítaly návratnost a dobytost dluhu za dlužníkem, za kterého bankovní záruku poskytují**, přičemž nad to je nutné zmínit, že při poskytování bankovní záruky vždy vyžadují poskytnutí zajištění;
 - iii. **Dlužník ručil za subjekt bez majetku (žalovaný č. 2 a č. 3) se záporným vlastním kapitálem (žalovaný č. 2)**, přičemž ručení Dlužníka mělo de facto podobu přistoupení k dluhu bez možnosti regresu mezi spoludlužníky. Z praxe je přitom opět zcela očividné, že takový postup by nebylo možné aplikovat v případě trhu bankovních záruk, kde banky při poskytování bankovních záruk vždy prověřují bonitu dlužníka, za kterého bankovní záruku poskytují.
55. Zejména (nikoliv však pouze) z výše uvedených důvodů, jasně vyplývá, že ručení Dlužníka **nelze ztotožnit s trhem bankovních záruk**, když **ručení Dlužníka bylo zjevně mnohonásobně riskantnější**. Právě s ohledem na tyto skutečnosti měla být odměna poskytnutá za ručení mnohonásobně vyšší než standardní poplatky bank v souvislosti s poskytovanou bankovní zárukou. Žalobce a) shodně se svým Odvoláním podotýká, že touto skutečností se zabýval rovněž znalecký posudek č. 1/2019 vyhotovený doc. Bradou, který byl navrhnut žalobcem a) a v tomto řízení proveden a řádně obhájen tímto znalcem, a který obsahuje závěr doc. Brady, že protiplnění žalované č. 2 a žalované č. 3 **by muselo být v tomto konkrétním případě ve výši 35 % p. a. z částky poskytnutého ručení**. V tomto znaleckém posudku doc. Brada analogicky přirovnal k riziku poskytnutí takového ručení zejména s rizikem, jaké podstupují investoři při investování fondů rizikového kapitálu, resp. při poskytování relativně málo zajištěných úvěrů distribuovaných bankami via kreditní karty do podnikatelských projektů či do nově vzniklých společností. Ačkoliv tuto skutečnost APOGEO ve svém znaleckém posudku zpochybňovalo (srov. str. 44–45 znaleckého posudku APOGEO), je žalobce a) přesvědčen, že **není pravdou, že by Dlužník podstupoval výrazně nižší riziko než investoři fondů rizikového kapitálu**, když ručil za nemajetnou osobu se záporným vlastním kapitálem, přičemž od počátku muselo být zřejmé, že žalovaný č. 2 a č. 3 nebudou schopni plnění vrátit. Ručení Dlužníka tedy bylo prakticky přistoupením k dluhu ve výši 335 mil. EUR, protože smluvně byla vyloučena možnost využití subrogačního regresu.
56. S ohledem na fakt, že veškeré výše uvedené dotazy žalobce a) k problematice přirovnání k trhu bankovních záruk, směřovaly právě na zodpovězení výše zmíněných pochybení APOGEO při zpracování znaleckého posudku APOGEO, je žalobce a) pevně přesvědčen, že zde nebyl dán sebemenší důvod k tomu, aby tyto otázky ohledně přirovnání ručení OKD k trhu bankovních záruk nebyly připuštěny. **Současně žalobce a) spatřuje zcela zásadní pochybení soudu prvního stupně v tom, že nikterak nevyzval, potažmo nenapomenul znalce, aby odpovídal přímo a jasně na vznesené dotazy a zcela ignoroval způsob, jakým znalec odpovídá, a to i přesto, že na tuto skutečnost byl žalobcem a) během jednání výslovně upozorněn a požádán** (viz str. 62 Protokolu). Ostatně tento postoj [přehlížení legitimních dotazů žalobce a)] zastával soud prvního stupně po celou dobu výslechu znalců APOGEO.
57. Ohledně případné podrobnější argumentace k této problematice si žalobce a) dovoluje odkázat na vyhotovení svého Odvolání, konkrétně bod č. 40 an. a důvody tam uvedené.
- 1. K otázkám žalobce a) týkajícím se kreditního ratingu dle dat agentury Moody's a výtežnosti dluhu (viz blíže str. 63 an. Protokolu)**
58. Jednou z metod, kterou společnost APOGEO při přípravě znaleckého posudku APOGEO použila a o kterou opírá své znalecké závěry, je technika odvozená od pravděpodobnosti selhání dlužníka s použitím kreditního ratingu dle dat agentury Moody's. Jak žalobce a) uvedl již ve svém Odvolání, v rámci této metody se společnost APOGEO dopouští zcela kruciólních chyb, a proto závěry v posudku APOGEO nemohou za žádných okolností obstát. Právě za účelem prokázání těchto chyb vznesl žalobce a) vůči znalci APOGEO řadu dotazů, týkajících se této problematiky.
59. Na první otázku žalobce a) na téma použití ratingu od Moody's, konkrétně zda "(...) rating od

Moody's je příléhavý i na samotnou společnost NWR?“, znalec odpověděl dotazem adresovaným soudu, zda „(...) protože zase jsem odborník ekonom a ne právník. Jenom se zeptám, jestli to není právní otázka, (...)“. Již z této reakce znalce APOGEO lze usuzovat **absurdní způsob jeho odpovídání**, kdy je zcela patrné, že otázka na použití ratingu je otázkou pro znalce z oboru ekonomie, nikoliv pro znalce z oboru práva (jak sám ostatně uvedl během jednání žalobce a) – viz str. 66 Protokolu). Ačkoliv bylo ze strany soudu prvního stupně konstatováno, že se nejedná o právní otázku, **nebyla tato soudem připuštěna** s odůvodněním, že „(...) znalec na počátku vysvětlil, že soud se sám ptal právě na metodu Moody's a na tuto metodiku, tak toto bylo již znalce vysvětleno.“ Odpověď na dotaz žalobce a) však v „počátečním vysvětlení“ znalce nenajdeme.

60. Následně žalobce a) položil znalci APOGEO otázku „Co je předmětem ratingu ze strany agentury Moody's, je to konsolidační celek nebo sama společnost NWR?“. **Právě z odpovědi na tuto otázku vyplynulo zcela jasné pochybení společnosti APOGEO, když bylo ze strany znalce APOGEO výslovně řečeno následující:**

„Když je ohodnocován subjekt nějakým ratingem, tak samozřejmě pokud drží nějaký podíl v dalších společnostech, tak mělo by se na to nahlížet zpravidla jako celek.“ (srov. str. 64 Protokolu).

Výše uvedenou odpověď bylo jasné potvrzeno, že společnost APOGEO ve svém znaleckém posudku nevychází z kreditního ratingu omezeného na žalovaného č. 2 nebo žalovaného č. 3, ale **kreditního ratingu skupiny celé NWR** [tedy včetně hodnocení kreditní bonity Dlužníka] – z tohoto ratingu **však znalec vycházet nemůže**, protože v ratingu je zahrnut i Dlužník. Jak žalobce a) uvedl již ve svém Odvolání, tohle je zcela zásadní skutečnost, které si musí být znalec v oboru ekonomie vědom. Znalec totiž ze své podstaty ve snaze stanovit přiměřenou odměnu za ručení **v rámci vnitroskupinových vztahů** (Dlužníka vůči žalovanému č. 2 a č. 3) **nemůže vycházet při výpočtu z ratingu za celou skupinu, protože v tomto ratingu je zahrnut i samotný Dlužník. Rating Dlužníka (celé skupiny NWR) je ale pro Dlužníka při poskytování ručení mateřské společností irelevantní, resp. zcela zavádějící při stanovování přiměřené hodnoty ručení, protože tím neurčuje rating obligačního dlužníka (žalovaného č. 2 a/nebo 3) a z této informace nelze nijak vyčíst, jaká je pravděpodobnost selhání mateřské společnosti (žalovaného č. 2 a/nebo č. 3) a pravděpodobnost dceřiné společnosti (Dlužníka), že za dluh, za který ručí, bude bez možnosti regrese plnit. Rating skupiny NWR (Caa3) je tedy relevantní pouze pro mimoskupinové věřitele** [srov. bod č. 56 Odvolání žalobce a)].

Pro bližší představu toho, jakým způsobem znalec scestně odpovídal a jak na takový postup zareagoval, potažmo spíše nezareagoval soud prvního stupně, si žalobce a) dovoluje uvést situaci uvedenou na straně 64 Protokolu, kdy se žalobce a) dotázal znalce APOGEO, zda „Je v tom ratingu zahrnuta i společnost OKD?“, načež znalec odpověděl následujícím způsobem „Já jsem, paní předsedkyně, hovořil o tom, jak by mělo být, já ve společnosti Moody's nepracuji, nebyl jsem u tvorby toho ohodnocení, je to nějaká nezávislá informace mezinárodní instituce a víc k tomu nemám co říct. (...) K tomu ohodnocení“. Po této nicneříkající odpovědi byl žalobce a) vyzván, aby přešel k dalšímu dotazu. **Tento příklad dle žalobce a) jasně vykresluje postup znalce APOGEO a soudu prvního stupně de facto po celé jednání před soudem, kdy byl žalobcem a) vznesen jasný dotaz, na který obdržel ze strany znalce APOGEO odpověď, jenž směřuje zcela mimo předmět dotazu a následně (v případech, kdy nebyl takový dotaz nepřipuštěn) byl soudem prvního stupně bez dalšího žalobce a) vyzván k tomu, aby přešel na další dotaz.**

61. Posléze žalobce a) na výše uvedené tvrzení navázal dalším dotazem, zejména, zda „(...) je použití ratingu, který vyjadřuje bonitu celé skupiny vhodné pro posouzení u vnitroskupinového vztahu?“. **Tato otázka však nebyla ze strany soudu prvního stupně připuštěna**, a to zcela iracionálně, bez jakéhokoli odůvodnění. Je přitom zcela očividné, proč se žalobce a) na tuto skutečnost ptal, neboť jak bylo uvedeno již výše, použití takového ratingu, který vyjadřuje bonitu celé skupiny, je v tomto případě zjevně chybné, neboť při snaze určit odměnu za ručení **v rámci vnitroskupinových vztahů** (tj. v tomto případě Dlužníka vůči žalovanému č. 2 a č. 3) **nemůže znalec při svém výpočtu vycházet z ratingu za celou skupinu, protože v tomto ratingu je zahrnut i samotný Dlužník. Rating skupiny NWR je tedy relevantní pouze pro mimoskupinové věřitele.**
62. Další dotaz žalobce a) pak směřoval na **výtěžnost dluhu (tj. nahrazení částky hrazeného ručení)**, když byl znalec APOGEO dotázán následovně: „(...) co znamená výtěžnost dluhu Recovery Rate? [pozn. str. 89, třetí odstavce posudku APOGEO] Tam jsou pojmy věřitel, dlužník. Tak prosím vysvětlíte pojmy v souvislosti s NWR a OKD nebo s nějakými jinými.“ **Z výpovědi znalce APOGEO vyplynulo, že „výtěžnost dluhu Recovery Rate udává, jakou část dluhu získá**

věřitel zpět v případě, že dojde k selhání dlužníka.“ (...) tuhle veličinu tak dáme do vzorce 1 mínus výtěžnost, to je tzv. očekávaná ztráta dlužníka v případě selhání, a to se vynásobí pravděpodobností selhání dlužníka. Z toho vychází ten rating, pardon, cena ručení.“ Znalec byl následně žalobcem a) dotazován zejména na to „kdo je tam (pozn. ve znaleckém posudku APOGEO) ručitel a kdo je tam dlužník“ (...) „protože se mluví o selhání dlužníka ručiteli, tak si chci vyjasnit, kdo je ručitel a kdo je dlužník“, a následně byl přímo dotázán a rovněž vyzván soudem, aby zodpověděl, kdo je ve znaleckém posudku APOGEO v rámci předmětného vzorce na str. 89 posudku APOGEO označen za dlužníka (srov. str. 74 a 75 Protokolu) načež znalec po zdoluhavém dotazování odpověděl následujícím způsobem: „Já tomu rozumím, jo, omlouvám se. Je to společnost NWR.“ (srov. str. 75 Protokolu). Právě tímto prohlášením byla prokázána další z fatálních chyb znaleckého posudku APOGEO. Společnost APOGEO již v dřívější fázi výsledku (srov. str. 67 Protokolu) uvedla, že výtěžnost dluhu (recovery rate) udává, jakou část dluhu získá věřitel (tj. ručitel) zpět, v případě, že dojde k selhání (obligčního) dlužníka. Jak žalobce a) uvedl již v rámci svého Odvolání, když toto reflektujeme na situaci Dlužníka a žalovaných č. 2 a 3, společnost APOGEO předpokládá, že výtěžností Dlužníka pro případ plnění ručení za žalovaných č. 2 a 3 Dlužník získá (tj. ona výtěžnost je) 50 – 52 % z výše uhrazeného ručení. Z povahy věci však logicky nemůže výtěžnost být 50 – 52 %, ale 0 %, neboť Dlužník byl zbaven subrogačního regresu, tedy byl zavázán nic zpět nevymáhat, a proto výtěžnost byla v jeho případě zjevně nulová. Výpočty společnosti APOGEO jsou tak zcela nesprávné. Z prohlášení znalce APOGEO, na které žalobce a) upozorňuje výše, pak výslovně vyplynulo, že dlužníkem ve vzorci uvedeném v odstavci 6.4.1.4 na str. 91 posudku APOGEO [tj. „Pravděpodobnost selhání dlužníka x (1 – výtěžnost dlužníka)] je opět právě žalovaná č. 2 (NWR NV). Stejnou informaci pak společnost APOGEO potvrdila i k vzorci 6.4.2.4 na str. 93 posudku APOGEO. Je tedy fatální chybou předpokládat jakoukoliv výtěžnost, když možnost nahrazení Dlužníkem vyplacených částek (subrogační regres) byla dle Smluv zcela vyloučena (srov. bod č. 52 odst. ii. Odvolání).

63. Následný dotaz žalobce a) ohledně toho, „Jaká by byla pravděpodobnost selhání při ratingu CA podle tohoto vzorce?“ zodpovězen nebyl s ohledem na fakt, že znalec uvedl, že „tuhle otázku neměli dopředu, to bychom museli znovu nějak namodelovat a určité nedokážu tady, je to znalecká práce, vyžaduje to určitý čas“. Poté byl žalobcem a) vznesen další dotaz „Jaká byla průměrná roční pravděpodobnost [selhání – viz předcházející otázka žalobce a), str. 75 Protokolu] NWR NV na vnitroskupinové úrovni, tedy ve vztahu mezi OKD a NWR NV?“, který však nebyl na námitku zástupce žalovaného 3 připuštěn s odůvodněním, aby žalobce a) kladl „pomalu, jasně a stručně otázky“ (srov. str. 75-76 Protokolu).
64. Nad rámec výše uvedeného žalobce a) připomíná, že stanovení kreditního ratingu je nesprávné mimo jiné i pro to, že APOGEO vycházelo z data po rozhodném datu, čímž byly porušeny základní znalecké principy a zásada komplexnosti, přičemž takový postup je v rozporu s judikaturou Ústavního soudu¹ (srov. bod č. 59 písm. c) odst. i. Odvolání). Dále rovněž také proto, že se tímto postupem uměle vylepšuje pozici žalovaného č. 2 a č. 3, když se stanovuje rating (skupiny NWR) po restrukturalizaci, přičemž správně by měl posudek vycházet z údajů před restrukturalizací, když součástí restrukturalizace bylo i poskytnutí rušení ze strany Dlužníka, což tento posudek APOGEO činí rovněž zjevně nesprávným (srov. bod č. 59 písm. c) odst. ii. Odvolání).

J. K otázce kalkulovalého kreditního ratingu (viz blíže str. 76 an. Protokolu)

65. Další metodou, kterou společnost APOGEO při zpracování posudku APOGEO použila, je kalkulovalý kreditní rating. Posudek společnosti APOGEO i v rámci této použité metody obsahuje zcela zásadní chyby, na které chtěl žalobce a) svými dotazy upozornit a vysvětlit je po znalcích APOGEO.
66. První dotaz žalobce a) na toto téma byl, „Proč používáte (pozn. APOGEO) jako Vámi kalkulovalý rating agentury Moody's ve stupni B.“ Na to však bylo soudem prvního stupně prohlášeno usnesení, že otázka se nepřipouští, jelikož již byla zodpovězena. Žalobce a) je však toho názoru, že tato otázka zodpovězena nebyla, když jejím smyslem bylo zjistit, proč APOGEO hovoří ve svém znaleckém posudku o jím kalkulovalém ratingu, když dle bodu 6.4.2.2 na str. 92 znaleckého posudku APOGEO je použit rating B od agentury Moody's, a když zároveň se jedná o subjekt

¹ Nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15

s ratingem Ca, resp. Caa3 (po rozhodném dni!).

67. Dále byly vůči znalci APOGEO ze strany žalobce a) vzneseny následující dotazy:

„Proč používáte rating B k datu 7. 10., když tento den měla skupina NWR rating CAA3? Pardon, CA.“

„(...) na základě čeho byl použit u této metody v bodě 6.4.2. rating na úrovni B.“

„(...) proč jako svůj vlastní kalkulovaný rating používá rating B od agentury Moody's, když ta k tomuto datu přiřadila skupině NWR rating CA“ (viz blíže str. 89 znaleckého posudku APOGEO).

V návaznosti na tyto dotazy a na výzvu soudu, aby znalec zodpověděl otázku rozdílů jednotlivých ratingů a důvod, proč byl použit onen rating, znalec odpověděl: *„My jsme paní předsedkyně, používali to béčko, protože nám to vyšlo z té minimální likvidační velmi konzervativní hodnoty, to bylo dle toho našeho ověření, jiný subjekt říká, že to je, že to je to CAA3, CA apod., takže je to jiný náhled na hodnotu. Vůbec to není z mého pohledu v nějakém rozporu. (...) ony jsou velmi podobné. V podstatě my po našich jakoby šetřeních jsme jakoby zjistili, že Standard and Poor's a Moody's se v podstatě plus mínus překrývají, mají podobný náhled označení těch ratingů a pak je agentura Fitch Ratings a ta to má trochu jinak. (...) A fakticky v tom posudku výtěžnosti z toho dluhu a pravděpodobnosti selhání máme z Moody's. To máme i pro tu cenu ručení, kde máme přímo v hodnocení od Moody's, tam je to všechno od Moody's. Pak pro ten náš rating, na tu naši kalkulaci ceny ručení vyloženě, kde do toho dáme hodně náš jakoby element ten ověřovací, tak tam používáme výtěžnosti a pravděpodobnosti selhání zase z Moody's. Ale převodovej můstek pro zařazení do ratingu likvidační hodnoty, tak používáme škály Standard and Poor's, protože jsme je zkrátka u Moody's nenašli, ale nemáme důvodný předpoklad, že by to mělo být jinak, protože dle našich zkušeností a šetření prostě náhledy na ty rizika tyhle agentury mají velmi podobná*

Z výše uvedeného je mimo jiné patrné, že některé závěry znaleckého posudku APOGEO jsou postaveny pouze na „absenci důvodného předpokladu, že by to mělo být jinak“, potažmo na základě „zkušeností“ APOGEO. Současně odpovědi znalce potvrzují, že se ze strany APOGEO jedná o jakousi zvláštní hybridní syntézu, kdy parametry pro zařazení subjektu pod nějaký ratingový stupeň, jsou převzaty od agentury Standard and Poor, avšak pokud jde o samotný rating, tak ten je zvolen od agentury Moody's, a to rating B. K tomuto si žalobce a) dovoluje podotknout, že samotná agentura Moody's hodnotila 7. 10. 2014 společnost NWR stupněm CA.

68. Na výše uvedené navazuje další otázka, prostřednictvím které byl znalec APOGEO dotázán, *„Kolik ratingových stupňů na ratingové škále ratingové agentury Moody's dělí rating CA a nejnižší rating skupiny B?“*. Tento dotaz nebyl znalcem zodpovězen, když prohlásil *„tuhle otázku jsem neměl dopředu, takže nedokážu říct přesně“*, načež byl žalobce a) vyzván, aby přešel k dalšímu dotazu. K tomuto si žalobce a) dovoluje uvést, že **stupeň CA je od nejnižšího stupně B vzdálen o 3 stupně**, a to stupeň CAA1, stupeň CAA2 a stupeň CAA3. Jedná se tedy prakticky o rozdíl 3 stupňů. Na tuto skutečnost však žalobce a) upozorňoval přímo již během jednání (srov. str. 86 Protokolu).

69. K odůvodnění smyslu a účelu výše uvedených dotazů ohledně problematiky kreditního ratingu, si žalobce a) dovoluje opět poukázat na skutečnosti a argumenty, které byly již žalobcem a) uvedeny v rámci Odvolání, případně v části D tohoto Přípisu. Žalobce a) tedy upozorňuje, že i v případě metody kalkulovaného kreditního ratingu **postupovala společnost APOGEO při zpracování svého znaleckého posudku špatně, když:**

- opět vychází z dat celé skupiny NWR (tj. opakuje zcela zásadní chybu, které se dopustila již u metody kreditního ratingu dle dat agentury Moody's). Tímto způsobem využívá skutečnosti, že Dlužník, jenž tvořil (tvoří) součást skupiny NWR, byla „zdravější“ společnost než žalovaný č. 2 nebo žalovaný č. 3 a pro výpočet kalkulovaného kreditního ratingu využívá „průměrná“ data celé skupiny NWR, tudíž uměle zlepšuje pozici žalované č. 2 a žalované č. 3 „o majetek“ Dlužníka);
- počítá ukazatel celkového zadlužení (*Debt/Total Capital*) k Rozhodnému datu, resp. k 31. 12. 2014, a to i přesto, že jako Rozhodné datum již vymezila na str. 2 znaleckého posudku APOGEO (opět však špatně) jako datum 7.10.2014. Znalecký posudek tedy nejen že obsahuje rozpor mezi svými jednotlivými ustanoveními, ale navíc vychází i z dat po rozhodném datu, tudíž je v rozporu se zásadou komplexnosti (srov. III. ÚS 647/15);
- nepřezkoumatelně navýšila hodnotu majetku „žalované č. 2“ o 23 miliard Kč bez

obhlídky majetku, bez řádného zohlednění složek tohoto majetku, bez řádného vysvětlení, bez možnosti přezkumu těchto znaleckých závěrů (srov. bod č. 65-75 Odvolání, případně část „F“ tohoto Přípisu);

- zcela nesmyslně uvádí odhad výše prostředků pro uspokojení věřitelů v případě likvidace žalované č. 2 k 31. 12. 2014 ve výši 1.097.249.000,- Kč, když **předpokládá náklady likvidace konsolidované skupiny NWR** (příčemž do této konsolidované skupiny NWR spadá i Dlužník) **ve výši 0,- EUR**. Jiný znalecký posudek, posudek znalce A-consult, který jmění Dlužníka (člena NWR) oceňoval, přitom uzavřel, že náklady likvidace této společnosti budou dosahovat **částky 8.436.122.123,- Kč** (viz str. 97 posudku A-consult založeného v ISIR na č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-B-250). Jak žalobce a) uvedl již v rámci svého Odvolání, **tato záporná částka 8,5 miliardy Kč, která by podstatně snížila hodnoty v závěru společnosti APOGEO o likvidační hodnotě žalované č. 2, však v posudku APOGEO chybí**. Společnost APOGEO se totiž dopustila zásadní chyby, když **nepočítala** při zpracování svého znaleckého posudku **s žádnými (ani typovými, tj. důlními) náklady likvidace, jaké vznikají u důlních společností, jako jsou náklady konzervačního režimu, náklady technické likvidace dolů, náklady náhrady důlních škod nebo náklady sanace a rekultivace** (srov. str. 97 posudku A-consult založeného v ISIR na č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-B-250);
 - jak sama společnost APOGEO potvrdila (srov. str. 49 Protokolu třetí odstavec od konce) znalecký posudek pracuje s tím, že **přeceněná hodnota majetku (celé přecenění o 846.987.000 EUR) vstupuje do hodnoty výpočtu likvidační hodnoty žalované č. 2 (NWR NV), na základě čehož společnost APOGEO počítala bonitu (rating) této společnosti**.
70. Výše uvedená pochybení znalců APOGEO, resp. vady znaleckého posudku APOGEO, mají za následek, že tento znalecký posudek je účelový, zkreslující, rozporný, popírá samotnou logiku věci a skutečnosti během řízení již prokázané a obsahuje zcela fatální chyby, pro které jej nelze na tento případ použít, nelze tolerovat. Na základě tohoto posudku nelze učinit hodnověrná zjištění použitelná pro rozhodnutí ve věci samé; tato vady znaleckého posudku nebylo možné odstranit ani při výslechu znalců, protože zde soud prvního stupně aktivně bránil kladení dotazů na znalce a realizaci zákonného výslechu.
- K. Ke stanovisku ZNALEX (viz blíže str. 87 a 91 Protokolu)**
71. K prokázání tvrzení, že závěry znaleckého posudku APOGEO jsou chybné a že znalecký posudek nemůže obstát, bylo žalobce a) **navrženo provedení důkazu listinou, a to písemným stanoviskem zpracovatele Moore Stephens ZNALEX s.r.o. (dále jen „ZNALEX“) ze dne 18. 10. 2019** (srov. str. 87 Protokolu).
72. V rámci tohoto stanoviska ZNALEX upozorňuje na zásadní chyby posudku APOGEO a označuje jej za chybný a nepřezkoumatelný, přičemž zásadní **pochybení spatřuje zejména v následujících skutečnostech** (srov. bod č. 90 Odvolání), **když APOGEO:**
- **uvádí rozhodné datum toliko 7. 10. 2014, správně má být 9. 9. 2014 a 7. 10. 2014**, navíc APOGEO se od i tak nesprávného data 7. 10. 2014 odchyluje, když vychází z dat ke dni 31. 12. 2014, resp. dokonce z údajů z roku 2017 (srov. část C tohoto Přípisu, body 19-23);
 - při srovnávání ručení poskytnutého Dlužníkem (10 miliard Kč) **vychází z finančních produktů poskytovaných běžnému obyvatelstvu** (v jednotkách milionů), resp. **v částkách několik set násobně nižších** a pro srovnání **vychází z databází** pro tento případ zcela **nevhodných** (viz např. duofinance.cz, finance.cz, časové řady ARAD či Cofidis);
 - zásadně **marginalizuje úlohu ručení dceřiné společnosti za dluhy mateřské společnosti**, když zcela **pomíjí rozdíl** mezi možností věřitele uspokojit se z majetku dceřiné společnosti oproti možnosti uspokojení se z prodeje majetkové účasti na dceřiné společnosti (srov. bod 43-44 tohoto Přípisu);
 - vůbec **nezkoumalo podmínky ručení Dlužníka** a rovněž ze závěrů tohoto znaleckého posudku APOGEO vyplývá, že APOGEO zcela **nepochopilo charakter ručení dlužníka**, který byl zavázán nerozdílně, bezpodmínečně a neodvolatelně bez možnosti subrogačního regresu,

což bylo znaleckým posudkem APOGEO zcela ignorováno, ačkoliv právě tato skutečnost má zásadní vliv na ocenění ručení;

- **marginalizuje skutečnosti, že Dlužník ručil za společnost se záporným vlastním kapitálem**, navzdory tomu je ručení Dlužníka **srovnáváno s trhem „průměrné“ společnosti** v odvětví. S tímto postupem se však nelze ztotožnit, neboť i osobě průměrně znalé musí být jasné, že za průměrnou společnost nelze pro účely srovnání považovat společnost se záporným vlastním kapitálem. APOGEO tedy nikterak nereflektovalo rapidně zvýšené riziko nutnosti hradit nemalé dluhy za obligacího dlužníka bez možnosti subrogačního regresu;
 - **přirovnává ručení Dlužníka k trhu bankovních záruk**. Zde však shodně s tvrzením žalobce a) ZNALEX dospěl k závěru, že APOGEO **porovnává neporovnatelné**, když v případě bankovních záruk, jenž jsou vystavovány zpravidla v řádech milionů Kč, se poplatky pohybují řádově v desítkách Kč, zatímco v tomto případě se jednalo o ručení v řádech miliard Kč;
 - **rapidně zvyšuje majetkové položky** (viz str. 79 posudku APOGEO, tabulka 42, řádek Pozemky a stavby, rozdíl mezi účetní hodnotou a přeceněnou hodnotou) a **přeceňuje majetek až o 2,5násobek, aniž by jej obhlédlo** a stejně tak bez jakéhokoliv ohlednutí movitého majetku ignoruje možnosti jeho prodejnosti a nebere v potaz jeho umístění v báňských dolech (srov. body 36-40 tohoto Přípisu);
 - **ignoruje množství nákladů souvisejících s likvidací** (zejména náklady konzervačního režimu, náklady technické likvidace dolů, náklady náhrady důlních škod nebo náklady sanace a rekultivace), čímž de facto dochází k **ovlivnění určování likvidační hodnoty důlní společnosti** a faktickému **nadhodnocování žalovaného č. 2** (srov. bod 41 tohoto Přípisu);
 - při zpracování svého znaleckého posudku **zahrnuje Dlužníka do skupiny NWR a následně stanovuje kreditní rating skupiny NWR dle dat agentury Moody's**. Tímto se dopouští zcela očividné chyby, kterou nelze tolerovat, když namísto stanovení kreditního ratingu žalované č. 2 (NWR), APOGEO stanovuje kreditní rating celé skupině NWR (včetně Dlužníka), a tudíž tak staví své **závěry na zcela špatných datech**, přičemž tuto chybu **opakuje i u kalkulovaného kreditního ratingu**;
 - předpokládá pravděpodobnost selhání žalovaného č. 2 ve výši 7 %, přičemž horní hranici odměny z ručení stanovuje nesmyslně na max. poloviční hodnotu;
 - **snižuje odměnu dle už tak nesprávně kalkulovaného ratingu o předpokládanou výtežnost (50 – 52 %)**, přitom ručení Dlužníka **výtěžnost vylučuje**, neboť byl v tomto případě vyloučen subrogační regres (srov. bod 59 tohoto Přípisu).
73. Tímto stanoviskem ZNALEX se tedy žalobce a) snažil soudu prvního stupně prokázat, že jím tvrzené skutečnosti mají oporu rovněž mezi odbornou znaleckou veřejností a nejsou pouhým nepodloženým tvrzením žalobce a), když i ze stanoviska ZNALEX vyplynulo, že posudek APOGEO je zcela nepřezkoumatelný a chybný a vychází ze srovnání nesrovnatelných veličin. Záměrem žalobce a) tedy bylo přesvědčit soud prvního stupně, aby nevycházel při svém rozhodování pouze ze znaleckého posudku APOGEO, který je zjevně chybný.
74. I přes tyto veškeré výše uvedené skutečnosti soud prvního stupně vydal usnesení, že „*Důkazní návrh stanoviskem 54/2019 ke znaleckému posudku 1627-602019 společnosti APOGEO Esteem a.s. ze dne 18. 10. 2019 se nepřipouští.*“, s následujícím odůvodněním: „*Jedná se o ten důkaz, který byl dneska teprve založen do spisu, a to z důvodu toho, že závěry znalce mohou být opravdu přezkoumávány jen zase znaleckým posudkem a navíc v tomto stanovisku jsou i právní závěry.*“ (srov. str. 91 Protokolu), potažmo také odůvodněním uvedeným v samotném Rozsudku II, že tento důkaz soud prvního stupně neprovedl „*z důvodu, že závěry znalce, resp. znalecké kanceláře, mohou být zpochybněny pouze jiným znaleckým posudkem, který má zákonné náležitosti, nikoliv pouze stanoviskem, přestože by bylo vypracováno jiným znalcem. Stanovisko navíc obsahuje právní hodnocení příslušející pouze soudu.*“ (srov. bod 36.115. Rozsudku II).
75. S výše uvedenými závěry soudu prvního stupně se však žalobce a) zásadně neztotožňuje, neboť je považuje za absurdní a špatné a k jejich rozporování si dovoluje odkázat na argumenty a judikaturu, kterou žalobce a) uvedl již v bodech 86 a 87 svého Odvolání. Je namístě opět upozornit,

že již v rámci jednání upozorňoval na chyby posudku APOGEO a s odkazem na stanovisko ZNALEX navrhoval vypracování revizního znaleckého posudku (viz dále část L tohoto Přípisu). Žalobce a) však má za to, že soud prvního stupně ignoroval judikaturu uvedenou v bodech 86 a 87 Odvolání, zejména pak, že **závěry znaleckého posudku, z něhož při svém rozhodování prvostupňový soud vychází, jsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů**. Dále pak v případě, že by zde byla pochybnost o věcné správnosti tohoto znaleckého posudku, případně nebyla jeho nejasnost nebo neúplnost odstraněna podáním vysvětlení ze strany znalce, měl soud prvního stupně za účelem přezkoumání tohoto znaleckého posudku **ustavit jiného znalce**. Z citované judikatury rovněž vyplývá, že ačkoliv soud nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce s ohledem na nedostatek svých odborných znalostí, **neznamená to, že je soud vázán znaleckým posudkem a že jej musí bez dalšího převzít**. Z přístupu soudu prvního stupně k této věci však vyplývá, že **tyto skutečnosti nereflektoval**, když vycházel při svém rozhodování právě ze znaleckého posudku APOGEO a nebral v potaz jakékoliv další důkazy či důkazní návrhy, které závěry tohoto znaleckého posudku shodně zpochybňovaly a nebral v úvahu důvodné námitky žalobce a) co do obsahu posudku APOGEO.

L. K návrhu na vypracování revizního znaleckého posudku (blíže viz str. 87 a 91 Protokolu)

76. S ohledem na skutečnost, že v rámci řízení figurovaly dva znalecké posudky s diametrálně odlišnými závěry, **navrhl žalobce a)** během jednání, aby „soud **zadal provedení revizního znaleckého posudku**, vymezil řádně znalecký úkol, (...) aby v tom znaleckém úkolu bylo **zdůrazněno, že to ručení bylo bez subrogace, a že má být tato skutečnost zohledněna**. To znamená, aby znalec zpracoval obě varianty, a to jak se subrogací, tak i bez možnosti subrogace.“ (srov. str. 87 Protokolu).
77. Zpracování revizního znaleckého posudku však nebylo soudem prvního stupně připuštěno, když tento konstatoval, že „**Další důkazní návrhy se zamítají a dokazování se končí**“, s odůvodněním, že „**Soud z důvodu hospodárnosti řízení další důkazní návrhy nepřipouští, jelikož by neměly vliv na rozhodnutí ve věci samé s ohledem na právní hodnocení věci (sic!)**. Všechny významné skutečnosti pro rozhodnutí soudu byly zjištěny z již provedených důkazů.“ (srov. str. 91 Protokolu), potažmo též zcela nepřezkoumatelné odůvodnění soudu prvního stupně v rámci samotného Rozsudku II.: „**Návrh žalobce a) na vypracování revizního znaleckého posudku Insolvenčním soudem k ocenění obvyklé ceny odměny za převzetí ručitelských závazků žalobkyní b) ze Smluv a přezkoumání závěrů v řízení dosud provedených znaleckých posudků Insolvenční soud zamítl, neboť pro vyhotovení revizního znaleckého posudku nebyly splněny podmínky (...)**“. Soud prvního stupně tedy absolutně ignoroval tvrzení či návrhy žalobce a) a bez bližšího odůvodnění při svém rozhodování vycházel toliko ze znaleckého posudku APOGEO.
78. Výše uvedený návrh žalobce a) přitom dle přesvědčení žalobce a) byl logickým řešením, neboť se jím žalobce a) snažil **reagovat na skutečnost, že je v této věci pracováno se dvěma znaleckými posudky**, kdy mimo jiné jeden z nich reflektuje absenci subrogačního regresu (znalecký posudek doc. Brady) a druhý z nich tuto skutečnost pomíjí (znalecký posudek APOGEO), přičemž právě soud prvního stupně zcela **nelogicky vychází toliko z druhého z nich**, aniž by reflektoval tento zcela zásadní nedostatek a aniž by připustil jakékoliv další důkazní prostředky, které by podložily tvrzení žalobce a) o chybnosti znaleckého posudku APOGEO. Ignorace absence subrogačního regresu je však, byť zásadní, tak pouze jednou z mnoha chyb, kterých se společnost APOGEO ve svém znaleckém posudku dopouští. Tím, že nebyl ze strany soudu prvního stupně zadán revizní znalecký posudek, který byl k důkazu řádně navržen žalobcem a), bylo řízení před soudem prvního stupně zatíženo vadou a v jejím důsledku následně ani nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci. Není pochyb, že revizní znalecký posudek byl potřebný pro zjištění rozhodných skutečností.
79. Jak však vyplývá z Odvolání jakož i tohoto Přípisu, veškeré snahy žalobce a) k prokázání podjatosti APOGEO, a vyvrácení zcela pochybných a nepřiléhavých znaleckých závěrů APOGEO, a aby tedy soud prvního stupně nevycházel při rozhodování pouze ze znaleckého posudku APOGEO, nýbrž vzal na zřetel i jiný znalecký posudek, zejména pak zcela přiléhavější znalecký posudek doc. Brady, případně nechal vypracovat revizní znalecký posudek nebo alespoň vzal v potaz stanovisko ZNALEX, ze kterého vyplývá pochybnost znaleckého posudku APOGEO, byly soudem prvního stupně ignorovány.

III.

Závěr

80. Žalobce a) tímto Přípisem doplňuje své Odvolání, jelikož prokazují neudržitelnost a nesprávnost Rozsudku II, cesta k němuž vedla zcela zjevnými procesními pochybeními způsobenými prvostupňovým soudem.
81. Skutečnosti uvedené v tomto Přípisu totiž dle názoru žalobce a) svědčí jak o chybách samotného znaleckého posudku APOGEO (viz veškeré argumenty blíže popsané v rámci Odvolání či v rámci tohoto Přípisu), pro které je použití tohoto znaleckého posudku APOGEO na tento případ zcela nepřiléhavé a nesprávné, tak rovněž o jednotlivých procesních pochybeních, kterých se dopustil soud prvního stupně (např. ignorování závažných skutečností, a to zejména zjevných chybností posudku APOGEO navzdory opakovaným námitkám žalobce a), opakované nepřipuštění otázek, týkajících se znaleckého posudku APOGEO, a to zcela nepochopitelně a bez bližšího, potažmo nějakého relevantního odůvodnění).
82. Žalobce a) si tedy tímto dovoluje apelovat na odvolací soud, aby při svém rozhodování zohlednil zejména to, že soud prvního stupně nepostupoval správně, a rovněž i to, že samotné rozhodnutí soudu prvního stupně je postaveno na zcela zavádějících podkladech a skutečnostech, které nemohou obstát.
83. S ohledem na výše uvedené tedy žalobce a) navrhuje, aby odvolací soud **změnil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2021, č. j. 32 Icm 3260/2016-1964 tak, jak žalobce a) navrhoval v rámci části XI., svého Odvolání, popř. aby tento rozsudek zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.**
84. Žalobce má rovněž za to, že i skutečnosti uvedené v tomto Přípise odůvodňují, aby odvolací soud v souladu s ust. § 221 odst. 2 OSŘ nařídil soudu prvnímu stupně, aby v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce).

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu, Ph.D.

insolvenčního správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák,

advokát v plné moci